

בית משפט השלום בקריות

תא"מ 15-07-1831 תורג'מן נ' רוזן

תיק חיצוני:

בפני כבוד הרשם בכיר נדיום מורני

תובע

מיכאל תורג'מן ת.ז. xxxxxxxxx
ע"י ב"כ עו"ד משה ישראל
רח' xxxxxxxxx

נגד

נתבע

ניסן רוזן ת.ז. xxxxxxxxx

פסק דין

- 1
- 2
- 3 1. התובע, הינו תקליטן שכיר בחברת הפקת אירועים " אירועים one" מזה כשנתיים וכתקליטן
- 4 עצמאי מזה כחמש שנים, וזאת עיקר פרנסתו (כנטען בסעיף 9 של כתב התביעה).
- 5
- 6 2. הנתבע, אף הוא תקליטן למעלה מעשור, אשר רכש לעצמו שם ומוניטין ומוערך מאד בתעשיית
- 7 המוסיקה בשל כישוריו ועבודתו המושקעת (כטענת הנתבע בסעיף 10 לכתב ההגנה).
- 8
- 9 3. ביום 15/3/15 פרסם הנתבע בעמוד הפייסבוק שלו, פוסט ובו תמונתו של התובע, אשר צולמה
- 10 במהלך הופעת מקלות אש, אותה ביצע התובע באירוע, בהשוואה אל מכונית ישנה מדגם
- 11 סוסיתא, ואילו את תמונתו שלו השווה הנתבע לרכב חדיש ויוקרתי מדגם מיסרטי, כאשר
- 12 הנתבע מצרף בכותרת את המשפט:
- 13 "שמחקים אותך סימן שהצלחת!!!"
- 14 וכל זאת כאשר מעולם התובע לא נתן את אישורו לפרסום תמונתו.
- 15 העתק מעמוד הסטטוס של הנתבע מיום 15/3/15 צורף לכתב התביעה וסומן כנספח א' (להלן:
- 16 "עמוד הסטטוס").
- 17
- 18 4. נטען בכתב התביעה כי נכון ליום 2/4/15 זכה הפרסום הנ"ל לכ-130 "לייקים".
- 19
- 20 5. התובע הגיש תביעה כספית כנגד הנתבע ע"ס 75,000 ₪ לפי חוק לשון הרע.
- 21

בית משפט השלום בקרית

תא"מ 15-07-1831 תורג'מן נ' רוזן

תיק חיצוני:

6. בסעיף 19 של כתב התביעה נטען כי הפרסום הנ"ל יצר הנתבע מצג שווא לפיו עבודתו המקצועית של התובע נחותה מזו של הנתבע, כאשר הדבר מהווה רמז ברור ללקוחות פוטנציאליים הנחשפים לפרסום לא לבחור בעבודתו של התובע שהינה לכאורה ירודה מזו של הנתבע ובכך יצר הנתבע פגיעה במשלח ידו בפרנסתו ובמקצועו של התובע.
- נטען גם כי התובע מעולם לא נתן את אישורו לפרסום תמונתו ומקל וחומר מעולם לא העביר לידי הנתבע את התמונה ששימשה לפרסום הפוגעני נשוא התובענה.
- בנוסף, נטען כי הנתבע אף הגדיל לעשות ותייג במסגרת הפרסום עשרה אנשים נוספים בעלי מקצוע בתעשייה והכל פרי מטרה וכוונה זדונית ומחושבת היטב לבייש, להשפיל, לבזות ולפגוע במעמדו ובמשלח ידו של התובע.
7. בסעיף 20 של כתב התביעה נטען כי בפרסום טען הנתבע לחיקוי עבודתו, וכי עצם החיקוי משקף את הצלחתו של התובע, דבר שהוא שקרי ומשולל כל יסוד, וכי השימוש במקלות האש ושילובן במופע אינו דבר חדש, ואינו יכול להיחשב כזכות יוצרים המוגנת עבור הנתבע.
8. נטען שהפרסום הנ"ל עורר שיח ותגובות אשר גרמו לפגיעה בשמו הטוב של התובע.
9. התובע טען בתביעתו כי השימוש בתמונתו בפרסום נעשה ללא הסכמתו ובכך נפגעה גם פרטיותו.
10. התובע העמיד את תביעתו ע"ס 75,000 ₪ ללא צורך בהוכחת נזקיו.
11. הנתבע טען בכתב ההגנה שיש למחוק את התביעה להיותה טורדנית וקנטרנית ומהווה נסיון להתעשר וניצול לרעה להליכים המשפטיים וכי אין בהתנהלות הנתבע משום לשון הרע וכי עומדות לו ההגנות המצויינות בסעיפים 15(1), 15(3) לחוק לשון הרע.
- נטען ע"י הנתבע שהסטטוס הוסר עוד ביום הפרסום.
- הנתבע אף הביע את הסכמתו בסעיף 37 לכתב ההגנה לפרסם בכל עת התנצלות בפני התובע בכל דרך שיבחר, אודות האמרה שנכתבה בסטטוס.
12. התובע אישר בחקירתו כי לאחר הפרסום הוא הפסיק לעשות מופע אש באירועים, כי נמסר לו ע"י בעלי האולמות שמופע האש הוא לא שלו וזה חיקוי זול, וכי לפני כן הוא לא ידע שהנתבע עושה מופעי אש.

בית משפט השלום בקריות

תא"מ 15-07-1831 תורג'מן נ' רוזן

תיק חיצוני:

13. הנתבע בחקירתו העיד כי הוא התעצבן מהחיקוי שנעשה ע"י התובע, צחק והעלה את הסטטוס ובו לא ציין שהתובע הוא על הפנים ורשם שכל עוד ומחקים אותו סימן שהצליח.

הנתבע אף העיד שהוא לא חושב שמכונית הסוסיתא היא ירודה מהמכונית מזרטי, וכי רכב סוסיתא הוא רכב אספנות השווה הרבה כסף.

דיון והכרעה:

14. בתיק זה ביהמ"ש אמור להכריע בשתי שאלות, האחת, האם מעשיו של הנתבע כפי שתוארו לעיל מהווים עוולות של לשון הרע ופגיעה בפרטיות? השניה, ובמידה והתשובה לשאלה הראשונה חיובית היא, מה הפיצוי ההולם שיש לפסוק לטובת התובע?

מעשה הנתבע מהווה עוולות:

15. ברור, ואין כל ספק, שמטרת הפרסום שנעשה ע"י הנתבע הינה לפגוע במשלח ידו של התובע ולגרום לו להפסיק לבצע מופעי אש ולבזות אותו בפני לקוחותיו ולקוחות פוטנציאליים ולומר להם שהוא לא מקורי במעשיו, אלא מחקה את הנתבע.

16. הפרסום שנעשה בפייסבוק, כפי שתואר לעיל, מהווה פרסום העונה על משמעות המונח "פרסום" שבסעיף 2 לחוק איסור לשון הרע ואין צורך להרחיב על כך.

17. בנוסף, פרסום תמונתו של התובע מבלי לקבל את הסכמתו מהווה פגיעה בפרטיות שלו.

קביעת הפיצויים המגיעים לתובע:

18. הסעדים שנתבקשו ע"י התובע בסעיפים 44-40 של כתב התביעה הינם פיצויים סטטוטוריים לפי חוק איסור לשון הרע וחוק הגנת הפרטיות, אשר הועמדו ע"ס 75,000 ₪ משיקולי אגרה.

19. מאחר והתובע תבע פיצויים סטטוטוריים, הרי אין לדון בנזקים שנגרמו לו ואין צורך לחשבם ולכמתם.

בית משפט השלום בקריות

תא"מ 15-07-1831 תורג'מן נ' רוזן

תיק חיצוני :

20. הפרסום לא נעשה מתוך כוונה לפגוע בתובע :

הפרסום נעשה כאשר הנתבע ראה שהתובע משתמש במקלות אש, אשר סבר שהם פרי יצירתו מבלי לקבל רשות ממנו.
הנתבע העיד כי הוא "התעצבן" ועשה מה שעשה.
הפרסום בא כתוצאה מפעולה לא הוגנת שנעשתה ע"י התובע והתגובה לאותה פעולה.
עובדה היא לאחר הפרסום התובע הפסיק להופיע עם מקלות אש באירועים, כאשר נמסר לו ע"י בעלי האולמות שהוא מחקה בכך את הנתבע.

ביהמ"ש אינו גורע מכיעורם של הדברים, כפי שפורסמו בסטטוס ומחוסר הגינותם, אולם, כנראה שהמטרה העיקרית והדומננטית של הנתבע לא היתה פגיעה בתובע, אלא האדרת שמו ופועלו הוא.

מצד שני, הנתבע ידע ו/או היה צריך לדעת שמעשיו יכולים לגרום לפגיעה בתובע ועל אף זאת אין לומר שהתנהגותו היתה זדונית.

21. הפרסום הוסר עוד ביום הפרסום :

הנתבע העיד שהפרסום הוסר כעבור זמן קצר מהפרסום ועוד באותו יום.
נכון שהתובע טען שהפרסום הוסר רק ביום 2/4/15, אולם, הדבר לא הוכח על ידו.
עצם הסרת הפרסום עוד ביום הפרסום יכולה ללמד על חוסר הזדוניות בפרסום וחוסר הרצון לפגוע קשות בתובע ולאחר שהתחוויר לנתבע "שהגזים".

22. הליכי גישור :

הנתבע העיד שהתנהלו בין הצדדים הליכי גישור והוצע לו לפצות את התובע בסך 5,000 ₪ ולאחר מכן נדרש לשלם 8,000 ₪ והוא הרגיש שהוא עובר תהליך של סחיטה.
רצון והסכמת הנתבע לפצות את התובע מצביעים אף הם על חוסר רצונו מלכתחילה לפגוע בתובע.

בית משפט השלום בקרית

תא"מ 15-07-1831 תורג'מן נ' רוזן

תיק חיצוני:

23. רצון הנתבע להתנצל:

הנתבע אף הביע את הסכמתו בסעיף 37 של כתב ההגנה להתנצל בפני הנתבע במידה ופגע בו והוא מוכן לפרסם התנצלות בפני התובע בכל דרך שיבחר ו/או כפי שיורה ביהמ"ש אודות האמרה שנכתבה בפוסט.

הצעת הנתבע הנ"ל ראויה אף היא להערכה.

24. לאור כל האמור לעיל ביהמ"ש סבור שיש לקבוע את הפיצוי הסטטוטורי בתיק זה על הסף הנמוך ולא הגבוה.

25. לפיכך, אני מקבל את התביעה בחלקה ומחייב את הנתבע לשלם לתובע את הסכומים המפורטים להלן:

א. סך של 7,000 ₪ כפיצוי בגין העוולות שנעשו כנגדו.

ב. סך של 1,875 ₪ בגין אגרות משפט ששולמו.

ג. סך של 1,500 ₪ בגין שכ"ט עו"ד.

הסכומים הנ"ל ישולמו תוך 40 יום מהיום, שאם לא כן, הם ישאו הפרשי הצמדה וריבית מהיום ועד התשלום המלא בפועל.

המזכירות תמציא העתק מפסק דין זה לצדדים ותסרוק את המוצג ת/1 בתיק.

ניתן היום, ב' חשוון תשע"ח, 22 אוקטובר 2017, בהעדר הצדדים.

נדים מורני, רשם בכיר